

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος "Ογδοος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρροῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσια.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

16 Σεπτεμβρίου 1879

Σφραγὶς τῆς ἐκτάκτου ἐπιτροπείας τοῦ τῶν Βορείων Κυκλάδων Τμήματος, ἐν ἔτει 1829.

Ἡ σφραγὶς αὕτη εἶναι βεβαίως ἡ τῆς Ἐκτάκτου ἐπιτροπείας τοῦ τῶν Βορείων Κυκλάδων Τμήματος, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸ Ἰ΄ ψήφισμα (13 Ἀπριλίου 1828) περιελάμβανε τὰς νήσους: Σύβραν, Σέριφον, Θερμιά, Τζέαν, Ἄνδρον, Τήνον, Μύκονον καὶ τὰς παρακειμένας νήσους. Καὶ περὶ μὲν τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους εἰς Τμήματα, παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰ εἰρημένα ἐν τῷ 183 ἀριθμῷ τῆς Ἐστίας. Περὶ δὲ τῆς σφραγίδος, ἧς ὁ τύπος ὧδε παρετέθη, λέγομεν ὅτι, αὕτη ἀναμφίβως ἐχαράχθη κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1829 ἔτους, ἦτοι μετὰ τὴν ἐν Ἀργεῖ Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ὅτε δηλονότι, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως ἐκείνης, τὸ τῆς Ἀθῆνῶν σύμβολον ἀντικατέστη διὰ τοῦ Φοίνικος. (Βλ. Συλλογὴν Α. Ζ. Μάμουκα, Τόμ. ΙΑ', σελ. 114 καὶ 827-829).

Ἐν Ἀθήναις, κατ' Ἀύγουστον 1879. Α. Ζ. Μ.

Ἡ ἐπομένη περίεργος περιγραφή τῶν ἡθῶν καὶ ἐπίμων τῶν Ἑσκιμῶν μετεφράσθη ἐπὶ τὸ περιληπτικώτερον ἐκ τῆς Quarterly Review. Σ. τ. Δ.

ΕΣΚΙΜΩΝ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Οἱ Ἑσκιμῶι κατέχουσιν ἀπεράντους ἐκτάσεις ἐν ταῖς ἀρκτικαῖς χώραις τῆς γῆς. Πρὸς εὐτυχίαν δὲ τῶν κατοίκων αἱ χώραι αὗται οὐδὲν ἔχουσι τὸ δυνάμενον τὰ διεγείρει τὴν ἀπληστίαν τῶν Ἀλεξάνδρων, τῶν Ναπολεόντων καὶ τῶν Γουλιέλμων τοῦ ἡμετέρου πεπολιτισμένου μὲν ἀλλὰ κακοῦ κόσμου. Μέχρι δὲ ἐποχῆς τίνος οὐ μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἀπεχούσης, πᾶν ὅ τι οἱ ἄνθρωποι ἐγίνωσκον περὶ Ἑσκιμῶων, ἠδύνατο νὰ παρασταθῇ ἀπλῶς δι' ἐνὸς καὶ μόνου ἐρωτηματικοῦ σημείου. Πρὸ πεντήκοντα δ' ἐτῶν μάτην ὁ ἐθνολόγος θὰ ἐξελαρυγγίζετο κραυγάζων. «Τί ἐστὶν Ἑσκιμῶος;» αἱ κραυγαὶ του θὰ ἦσαν «φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ».

Καὶ ἀληθῶς αἱ ὀλίγιστα περὶ τῶν δυσμοίρων

τούτων εἰδήσεις ἐπήγαζον ἐξ ἀνθρώπων εἴτε ἀμαθῶν εἴτε περὶ πᾶν ἄλλο ἐχόντων καιρὸν νὰ καταγίνωνται ἢ περὶ τὴν συναγωγὴν εἰδήσεων ἀκριβῶν περὶ Ἑσκιμῶων. Διότι οἱ φαλαινοθῆραι καὶ οἱ τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν περιηγηταὶ ἐρχόμενοι εἰς τὰς χιονίνους καλύβας τῶν Ἑσκιμῶων οὐδὲν ἄλλο ἐζήτουν κατὰ πρῶτον ἢ οἱ μὲν φαλαινοθῆραι λίπος φαλαίνης καὶ φώκης, ὅπερ καταβροχθίζουσι μεθ' ὄσης καὶ οἱ Ἑσκιμῶοι δρεξέως, οἱ δὲ περιηγηταὶ ἐλεύθερα ὕδατα καὶ δίωδον πρὸς τὰ βορειοδυτικά. Τὸ μόνον ἐρώτημα ὅπερ ἐγένετο πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτοὺς ξένων ἦτο «Ποῦ ὑπάρχουσι φάλαιναι; Τίς εἶνε ἡ πρὸς τὸν Βερίγγιον πορθμὸν ὁδός;» Καὶ αἱ μὲν πρὸς τοὺς φαλαινοθήρας διδόμεναι ἀποκρίσεις ἦσαν ἐνίοτε ὠφέλιμοι καὶ ἐπιτυχεῖς, ἀλλ' αἱ πρὸς τοὺς ἐξερευνητὰς τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν ἀποκρίσεις καὶ πληροφορίαι περὶ τοῦ ἀν' ὑπάρχει θάλασσα πρὸς τὰ βορειοδυτικά, ἦσαν μηδαμιναὶ καὶ τὰ μάλιστα ἀνεπαρκεῖς. Ὡστε ἐκ τῆς συναφείας τῶν πεπολιτισμένων φυλῶν καὶ τῶν ἀπολιτίστων οὐδὲν οὐδαμῶς ὠφελήθη ἡ ἐπιστήμη. Ἐγένετο δὲ μόνον γνωστὸν ὅτι οἱ Ἑσκιμῶοι εἶνε δεξιότατοι θηρευταὶ ἢ μᾶλλον ἀλιεῖς τῆς φώκης καὶ τῆς φαλαίνης, ὅτι ἀγαπῶσιν ἐξαιρέτως τὸ λίπος τῶν ζῶων τούτων καὶ ὅτι ὁσάκις ἔχουσι αὐτὸ ἀφθονον, κατακλίνονται ὑπταί, ἀνοίγουσι τὸ στόμα, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν παραγμίζουσιν αὐτὸ διὰ τοῦ πολυτίμου τούτου λιχνεύματος, ἐξ οὗ δύνανται νὰ φάγωσι 15 λίτρας καθ' ἡμέραν. Διηγοῦνται δὲ ὅτι μεираκιὸν τι ἐν διαστήματι εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν κατεβρόχθισεν 8 1/2 λίτρας κρέατος ἡμιπεπηγότος καὶ ἡμιψημένου, 1 λίτραν καὶ 2 οὐγγίας ἄρτου καὶ 1 1/2 λίτραν βροφήματος πικτοῦ· ταύτην δὲ ὅλην τὴν μάζαν ἐπότισε διὰ τριῶν ποτηρίων γινέβρας, ἐνὸς ποτηρίου γρόγ καὶ πέντε λιτρῶν ὕδατος.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἑσκιμῶοι οὐδέποτε πλύνονται εἰ μὴ σπανιώτατα, ἴσως ὅταν ἡ θερμότης ἀναλύῃ τοὺς πάγους καὶ τὴν χιόνα τῶν καλυβῶν αὐτῶν, τοσοῦτον εἶνε ἀκάθαρτος, ὥστε δύσκολον ἦτο νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν τὸ ἀληθὲς χρῶμα τοῦ δέρματός των ὑπὸ τῶν πυκνῶν στρώμα τοῦ λίπους τοῦ καλύπτοντος τὸ πρόσωπόν των.

Καὶ ταῦτα μὲν ἦσαν, ὡς εἴπομεν, ὅλα ὅλα τὰ μέχρι τινὸς γνωστὰ περὶ Ἑσκιμῶων. Ἀλλὰ